

за да проповѣдва и противъ това безнравіе като учеше онова кое-то Августинъ бѣше училъ т. е. грѣхъ-тъ единственно Христосъ може да отнеме; прощеніе-то отъ Папа и епископи-тѣ не помагать на чловѣка до гдѣ-то не ся примири съ Бога. Слѣдь това, въ 1413 годинѣ той отъ Папа быде афоресанъ, и всяко мѣсто гдѣ-то той прѣбѣдваше подпаднахъ подъ интердиктъ. Хуссъ не отдаде право на Папа-та, да осѣжда други-тѣ служители на църквѣ-тѣ, но при това оттегли ся отъ Прагъ, и проповѣдваше въ околны-тѣ градове, села, горы и нивя, писа добры книги и писма, и причини съ това много добро.

Между това ся свыка единъ голѣмъ съборъ въ Констанць, за да ся съвѣтувать върху възобновленіе-то на умразно запустѣлѣ-тѣ нивѣ Христовѣ и особенно за да ся дигне съблазненіе-то схизмата и постоянна-та распря между Папы-тѣ и противо Папы-тѣ.

Единъ отъ тѣхъ *Іоаннъ XXIII*, склони ся въ 1414 да свыка тагѣвъ съборъ въ Констанць, въ кой-то присѣдствувахъ 34 кардинали, 20 архіепископи, 160 епископи, 250 архіереи, 4 князове, 20 херцогы, 80 графове и повече отъ 700 рыцари и благородны, и да ся съгласи лично да присѣдствува колко-то и горко ще му стане това, защото можеше да мысли че самъ не ще излѣзе отъ съборъ-тъ както влѣзва въ него. Кога-то той прѣминуваше Тиролевы-тѣ планины, кола-та му ся обърнахъ при кое-то главатаръ-тъ на църквѣ-тѣ